

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1156/2022
03.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Вељковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 269/21 од 11.03.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 155/22 од 20.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Вељковића, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу К 269/21 од 11.03.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 155/22 од 20.05.2022. године, тако што Врховни касациони суд, окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку, у вези са чланом 336. став 2. Кривичног законика,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је дана 17.06.2020. године, у ..., у просторији писарнице Основног јавног тужилаштва у ..., у намери да спречи или отежа доказивање у поступку пред Дисциплинским тужиоцем Државног већа тужилаца, по дисциплинској пријави коју је окривљени поднео против заменика Основног јавног тужиоца у ..., ББ, сакрио наредбу којом му се одобрава увид у списе предмета Кт 229/20, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што је, приликом разгледања ових списа предмета, из списка, без ичијег знања, узео папир на коме је заменик јавног тужиоца ББ исписала наредбу да се одобрава увид у списе предмета и исту потписала, а на којој је затим окривљени у горњем десном углу дописао датум „17.06.2020.“, фотокопирао је на полеђини поднеска насловљеног као „допуна дисциплинска пријава од 03.06.2020. године“ и дана 18.06.2020. године предао у писарници Основног јавног тужилаштва у ..., иако је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 269/21 од 11.03.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у року од тридесет дана од правноснажности пресуде, с тим да ће суд, ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан затвора.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 155/22 од 20.05.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 269/21 од 11.03.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Вељковић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Вељковића, указује да је побијаним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног, јер се у радњама окривљеног у изреци првостепене пресуде, која је потврђена другостепеном пресудом, не стичу сва законска обележја кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ.

Одредбом члана 424. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће у пресуди у којој се оптужени оглашава кривим (осуђујућој пресуди) суд изрећи за које дело се оглашава кривим, уз назначење чињеница и околности које чине обележја кривичног дела, као и оних од којих зависи примена одређене одредбе кривичног закона.

Кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ чини онај ко у намери да спречи или отежа доказивање сакрије, уништи, оштети или делимично или потпуно учини неупотребљивом исправу, односно други предмет који служи за доказивање.

Према члану 112. тачка 26) КЗ исправом се сматра сваки предмет који је подобан или одређен да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе.

Према стању у списима предмета, окривљени АА поднео је дисциплинску пријаву Државном већу тужилаца против ББ, заменика Основног јавног тужиоца у ..., да је извршила дисциплински преступ који се, према наводима пријаве, огледа и у томе што окривљеном, који је имао својство осумњиченог у предмету Основног јавног тужилаштва у Лесковцу Кт 229/20, није омогућила да изврши увид и разгледа наведене списе предмета.

У изреци првостепене пресуде је радња извршења описана наводима да је окривљени АА, у намери да спречи или отежа доказивање у поступку пред Дисциплинским тужиоцем Државног већа тужилаца, по дисциплинској пријави коју је поднео против заменика Основног јавног тужиоца у ..., сакрио наредбу којом му се одобрава увид у списе предмета Кт бр.229/20 на тај начин што је приликом разгледања, из списка узео папир на којем је била исписана наредба да се одобрава увид у списе, а на којој је окривљени дописао датум 17.6.2020., фотокопирао на полеђини поднеска који је предао у писарници ОЈТ у Лесковцу. Дакле, из изреке не произлази да овако описане радње извршиоца могу проузроковати последицу у виду утицаја на доказивање и уопште доказни поступак у дисциплинском поступку, при чему се не описује узрочно последична веза између узимања папира, а затим предаја писарници ОЈТ истог папира у фотокопији са дописаним датумом. Ово стога што наредба представља форму одлуке у кривичном поступку, а не било коју исправу, па, да би се сматрала доказом мора да испуни формалне и садржајне захтеве које прописује ЗКП. Како ови услови нису испуњени, а следствено томе ни веза између поступања окривљеног са папиром, означеним као наредба, са спречавањем доказивања, па тако описане радње не представљају начин извршења предметног кривичног дела, а ово тим пре што из изреке пресуде не произилази да ли „наредба“ има својства да би била подобна за доказивање процесних чињеница у поступку.

Према томе, у радњама окривљеног АА, на начин како су описане у оптужном акту, а за које је правноснажном пресудом оглашен кривим, не стичу се објективна обележја кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ, па дело за које је окривљени гођен није кривично дело.

Стога је погрешно становиште нижестепених судова да радње које је окривљени предузео, а које су описане у изреци побијане првостепене пресуде, садрже законска обележја кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ, па је првостепени суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног, коју није отклонио другостепени суд, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Вељковића.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Вељковића, као основан и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, отклонио преиначењем побијаних правноснажних пресуда тако што је окривљеног на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ јер дело за које је окривљени правноснажно осуђен није кривично дело.

Како је окривљени АА на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе, Врховни касациони суд је на основу члана 265. став 1. ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је имао у виду и остале наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, али сходно донетој одлуци, исте не образлаже и не цени јер су без утицаја на одлучивање.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић